

Haliaksen toimintakertomus 1986

Pekka J. Nikander

Aseman kahdeksas vuosi sujui vaikiintuneeseen tapaan. Keväällä keskityttiin lähinnä muutonhavainnointiin ja syksyllä muutonhavainnoinnin lisäksi rengastukseen.

Kevään miehitys alkoi 29.3. ja jatkui tauottomana 17.5. saakka. Parhaaseen arktika-aikaan toukokuun lopulla ei asemalla ollut havainnoijia. Asema oli jälleen kesäkuun alusta kolme viikkoa eteenpäin miehitettynä. Rengastusta oli toukokuun alkupuoliskolla ja lähes koko kesäkuun. Syksyllä tauoton verkkoilu kuten miehityskin alkoi vasta 15.8. ja jatkui marraskuun yhdeksänteen.

Keväällä asemalla päähavainnoijina toimivat Arne Vattulainen (37 vrk), Jyrki Eerikäinen (32 vrk) ja Vesa Jaaksi (18 vrk). Rengastajina olivat Juha Saari (20 vrk) ja Anssi Laurila (13 vrk). Syksyllä päähavainnoinnista huolehti Ilpo Huolman (40 vrk). Päärengastajaa ei ollut, vaan toiminta hoitui usean eri rengastajan voimin. Eniten asemavuorokausia rengastajista tuli Jarmo Ruoholle (36 vrk), Anssi Laurilalle (29 vrk), Juha Saarelle (29 vrk) ja Matti Lehdelle (22 vrk).

Maaliskuusta juhannukseen

Maaliskuun lopusta huhtikuun puoleenväliin vallitsi pohjoinen ilmastavirtaus. Pohjoisenpuoleiset tuulet olivat vallitsevia ja lämpötilat pysyttelivät lähellä nolaa. Huhtikuun puoleenvälin jälkeen tuulet kääntyivät puhalttelemaan idästä ja etelästä ja keskilämpötilat nousivat. Toukokuun alkupuoliskolla pääosa tuulista oli eteläpuoleisia. Avovesi oli ensimmäisten havainnoijien

saapueissa asemalle 10—20 km:n päässä etelässä. 9.4. avoveden raja oli lähentynyt 5—10 km:n päähän ja 15.4. raja kulki jo Uddskatanin eteläkärjen kohdalla. Hieman ennen vappua, 26.4., Haliasta ympäröivät merialueet olivat vapautuneet jäistä. Lumipeite katosi lähes kokonaan huhtikuun toiseen viikkoon mennessä.

Vaikka avomeri olikin 10—20 km:n päässä, etsiytyi vesilintuja Gåun kärjen edustalla olevaan kaapeaan, 2.5 km:n pituiseen sulaan. Maaliskuun lopulla siinä oli jo muutamia telkkiä, tukkakoskeloita, isokoskeloita ja lähes 100 kyhmyjoutsenta. Viikkoa myöhemmin 4.4. Uddskatanin lounaispuolelle oli avautunut, Gåun sulan lisäksi, joi-takin pienempiä sulia ja ensimmäiset neljä haahkaa olivat uskaltuneet 10 km:n levyisen yhtenäisen jäälakeuden yli. Seuraavana päivänä niitä kellui sulissa jo 400 ja samalla haahkamuutto pääsi hiljalleen käyntiin. 13.4. rynnistivät haahkat ensimmäisen kerran kunolla. Tällöin laskettiin 10067 muuttavaa ja 1500 paikallista yksilöä. Haahkoja havaittiin tämän jälkeen päivittäin 2000:sta 11000:een, kunnes 22.4. nähtiin niiden toinen huippu. Asemakaavakkeelle tulivat luvut 12 700 muuttavaa ja 1 500 paikallista. Koko kevään yhteismuutosumma oli 53 000. Muiden vesiaisten massat ajoittuivat huhtikuun puoleenvälin tienoille tai kuun loppupuoliskolle. Telkän paras päivä oli 13.4., jolloin havaittiin 460 yks. Tukkasotkalla paras päivä osui hieman edellisvuotta myöhäisemmäksi kun 25.4. laskettiin vähän yli 300 sotkaa. Isokoskelon paras noteraus, 230 yks., merkattiin ylös 18.4. Loppujen vesilintulajien määrät eivät yltäneet edellisvuoden ta-

solle. Ristisorsia oli kevättä 1985 vähemmän, jolloin lajia näkyi lähes päivittäin. Nyt niiden yhteissumma jäi 33:een ja paras päiväsomma, 9.4., 5 yksilöön.

Valkoposkihanhiiden esiintyminen asemalla kuukautta normaalia aikaisemmin näyttää olevan paremmin sääntö kuin poikkeus. Nyt lajia nähtiin 13.4. 15m, 22.4. 56m ja 27.4. 2m. Onkohan kyseessä suunnistusvirhe vai kuuluvatkohan lintu eri populaatioon kuin toukokuun lopussa Novaja Zemljalle matkaavat hanhet. Laulujoutsenella oli huippupäivä 22.4., kun bunkkerin ohitti 95 joutsenta.

Petomuutto on melko vaatimattomaa keväisin. Lintuja ei johdattale etelästä eikä lännestä minkäänlaiset johtolinjat aseman alueelle, joten parhaat petosummat jäävät yleensä muutamaa kymmeneen yksilöön. Isointa petolintua eli merikotkaa lipui huhtikuun alkupuoliskolla Uddskatanin yli yhteensä neljä yksilöä. Buzzardeja laskettiin kevään aikana 133 ja näistä määritettiin hiirihaukkoja 19 ja piekanoja 73. Varpushaukan yhteismäärä kohosi 71:een. Suon pitkäjalkaa, kurkea, odoteltiin huhtikuussa. Tavallisesti niiden huippu osuu hieman ennen kuun puoltaväliä, mutta tänä vuonna paras päivä oli vasta 26.4., jolloin 180 lintua kirjattiin kaavakkeelle. Määrä on yksi aseman historian huonoimpia. Meriharakat olivat sen sijaan hieman lukuisammin liikkeellä. Parhaana päivänä 22.4. laskettiin 450 yks. ja paria viikkoa myöhemmin vielä 150 yks. Muita kahlaajia oli vähäisempiä määriä liikkeellä. Esimerkiksi kuovilla jota 1985 laskettiin huippupäivänä yli 1000, huippu oli 1986 200.

Vaelluslintuja havaittiin pieniä määriä. Kevään aikana laskettiin

muutamia kymmeniä tilhiä, vajaa 300 urpiaista ja joitakin satoja loxioita. Urpiaisten joukosta löytyi myös yksi tundraurpiainen. Melkoisena yllätyksenä voidaan pitää 15.5. bunkkerin ohi porhaltanutta pähkinänakkeliä, joka vakaasti suunnisti suoraan merelle. Rohkeus kuitenkin petti, sillä lintu löytyi pari tuntia myöhemmin verkosta killumasta. Linnussa todettiin europea-rodun tuntomerkit. Mistäköhän nakkeli oli tulossa, sillä edellisyksynä laji ei vaeltanut.

Kangaskiurun töpökkää olemusta saatiin ihailla muutamia kertoja kevään aikana, sillä yhteensä 16 lullula havaittiin bunkkerilta.

Harvalukuiset lajit toivat aina silloin tällöin lisäpiristystä rutiinistaijaukseen. Nuorella isolokilla 2.4. aloitettiin. Lintu viipotti suoraviivaisesti luoteeseen. Paria viikkoa myöhemmin 18.4. löytyi komea juhlapukuinen kyhmyhaahkakoiras Uddskatanin eteläpuolelta uisken-telemasta. Samana päivänä nähdyt 3 avosettia kruunasivat päivän. Linnut saapuivat etelästä, kääntyivät niemen kohdalla itään ja katosivat Tulliniemen taakse. Asemalle päivän retkelle saapuneet P. Seger-svärd ja Kim Vinari olivat varmasti, vakiomiehittäjien lisäksi, tyytyväi-

siä päivän saaliiseen. Vajaata viikkoa myöhemmin 24.4. bunkkerin ohitti vanha pikkukajava matkallaan lounaaseen. Kevään toinen kyhmyhaahka löytyi 26.4., sekin lepäilevä yksilö. Päivän kahlaajaharvinaisuus oli tyypillisessä heittelevässä muuttolennessä nähty mustapyrstökuiiri. Haliaksen oloissa erittäin harvinainen harmaasorsa muutti kahden yksilön voimin 1.5. ja kahta päivää myöhemmin nähtiin yksi lintu sekä 5.5. vielä yksi muuttava. Jäämerelle matkaavia allihaahkoja näkyi ilahduttavan paljon. Neljänä päivänä laskettiin yhteensä 35 yks. Toukokuun kaksi viimeistä viikkoa asema oli tyhjiällä, joten arktikahavainnot puuttuvat tuolta ajalta kokonaan.

Lähes koko kesäkuu oli jälleen miehitetty ja verkkojakin roikotettiin kolmen viikon ajan. Touko-kesäkuun vaihteessa menivät tundrakurmitsan massat. 31.5. laskettiin squatteja ja IK:ja yhteensä 3550m ja seuraavana päivänä 2800m. Niinkin myöhään kuin 9.6. havaittiin vielä lähes 800 muuttavaa sepelhanhea ja yli viikkoa myöhemmin 17.6. nähtiin 30:n parvi suuntana pohjoiset pesimäalueet. Isosirrin huippu kirjattiin 10.6. jolloin yht. 110 punaista kahlaajaa ylitti

bunkkerin. Kauden paras gaviamäärä laskettiin 11.6., mutta lähes kaikki 160 olivat vain menossa ”väärään” suuntaan eli länteen.

Verkkorengastus ja muutonseuranta osoittivat lintujen muuttavan/liikehtivän myöhään kesäkuussakin. Lajisto koostui lähinnä hyönteissyöjälinnuista mutta muidenkin lajien edustajia tavattiin. Haliaksen kolmas viitasirkkalintu ilmaantui 7.6. aseman takapihan rehevään puutarhaan raksuttamaan. Otus viihtyi paikalla vajaan viikon. 9.6. kärkeen teki pikavierailun yksi Suomen linnuston värpilkuista eli kuhankeittäjä. Kesäkuun 11. Uddskatanilla lauleli 2 idänuunilintua ja kuun puolessa välissä rengastaja poimi verkkopussista 2kv sepelsieppokoiraan, joka oli vasta kolmas havainto lajista asemalla. Kesäkuussa näkyi yksittäisiä turturi- ja turkinkyhkyjä lähes päivittäin. Yllättävää oli bunkkerilta kesäkuun puolenvälin aikoihin muuttolennessä nähdyt nokkavarpuset. Lintuja meni yht. 6 yks. kolmena eri päivänä. Juhannuksen jälkeen 25.6. viitakertusen kaunis melodia puutarhassa herätti viimeistä päiväänsä asemalla viettävän AV:n.

Staijaaminen bunkkerilla on raskasta työtä; joskus käy niin, että staijarit nukahtavat pystyyn.

Heinäkuusta joulukuuhun

Heinäkuussa saatiin monivuotinen katonpäälystysprojekti vihdoin loppuun. Kunnostuspuolelle kirjattiin myös kuuden uuden kahlaajakatiskan valmistuminen.

Syksyllä tuuli puhalsi havainnoijien harmiksi lähes puolitoista kuukautta luoteesta. Lokakuun puolivälin jälkeen tuuli kääntyi etelään ja lounaaseen ja pysytteli siellä toiminnan loppumiseen saakka. Lämpötilat olivat sinnikkäästi plussan puolella eikä mitään selviä kylmän purkauksia syksyn aikana esiintynyt. Heinäkuun viikonloppumiehityksellä 25.—26.7. laskettiin aseman historian suurin naurulokkisumma, kun lauantaina 1800 ja sunnuntaina 4900 lounaaseen matkaaava ridiä ylitti niemen. Kalalokkejakin oli löytäytynyt yli 200 mukaan. Samana viikonloppuna lokkeja laskeneiden ornien kiikareiden ohi sujahti nuori turturikyhy.

Elokuun 20:nneen päivän jälkeen, kun sorsanmetsästäys alkoi, käynnistyi anas-lajien muutto. 22.8. laskettiin 108 tavia, 43 haapanaa, 22 jouhisorsaa ja 350 Anas sp:tä muutolla. Kolmea viikkoa myöhemmin nähtiin haapanoita 13.9. 149 yks. + 90 anas sp:tä ja 15.9. 370 yks. + 245 anas sp:tä muuttavina. Jälkimmäisenä päivänä havaittiin myös vajaa 250 sepelhanhea. Mutta jo 29.8. nähtiin ensimmäiset 18 yks. matkalla etelään. Viimeiset pikkuhanhet kirjattiin muistiin 24.9., jolloin 136 sepelhanhea matkasi niemen ohi merellä talvehtimisalueen suuntaan. Yllättävää oli ettei ainoatakaan valkoposkihanhea havaittu syksyn aikana. Samoin harmaat hanhet olivat lähes kateissa. Ainoastaan yksi tundranhanhi nähtiin. Meri- ja metsähanhea ei havaittu yhtenäkkään päivänä yli 50:ntä yksilöä. Merimetsot olivat myös vähissä. Yhteensä 18 yks. laskettiin syksyn aikana ja näistä valtaosa syyskuun toisella viikolla. Harvalukuisina esiintyivät mustakurkku, jota nähtiin 18.9. 2p, ja härkälintu, jonka syksyn yhteissumma oli vain 14 yks. Normaalmäärissä olivat telkät ja isokoskelot. Isokoskelon parhaat paikallismäärät ajoittuivat yllättäen jo elokuun lopulle. Telkällä esiintymis-

huipun ajankohta oli normaali eli lokakuun puoliväli ja tällöin niitä kellui lähivesillä hieman yli 200. Joutsenet olivat valinneet ilmeisesti rauhaisimmat lahdet levähdyspaikoikseen, sillä vesilintulaskijat saivat vain yksittäisiä lintuja pape-reihinsa eikä muutonhavainnoijilla paljon sen enempää merkintöjä lajista tullut. Paras muuttopäivä oli 3.11., jolloin 25 laulujoutsenta luotsasi kohden lounasta. Yksi pikkujoutsen oli eksynyt isompiensa joukkoon 19. lokakuuta.

Petomuutto on aina innostanut stajareita. Haliaksen syksyn ehdoton valtalaji on varpushaukka, joita vuosittain viuhtoo bunkkerin ohitse 3000—5500. Syksyn -86 nisarisumma oli normaaliluokkaa eli 4000 yks. kirjattiin ylös. Parhaat päivät olivat 4.9. 400, 8.9. 250, 14.9. 230, 17.9. 270 ja 23.9. 250 yksilöä. Kanahaukan syksyn summa oli 119 ja parhaat päivät ajoittuivat syyskuun loppuun, jolloin vajaa 10 jontikkää päivittäin pelotteli niemellä paikallisenä lepäileviä pienempiä lintuja ilmaan. Buzzardeja nähtiin aseman kahdeksanvuotisen taipa-leen pienin määrä. Koko syksyn loppusumma jäi 351:een. Näistä hiirihaukkoja määritettiin 129, piekanoita ainoastaan 31 ja mehiläishaukkoja 74. Piekanan vähäisen

määrän voi selittää osittain Lapin huonolla myyrätilanteella edellisellä kesänä. Mutta mikä oli syynä hiiri- ja mehiläishaukan vähäiseen esiintymiseen. Ehkäpä jatkuvat luoteistuulet parhaimpaan muuttoai-kaan ajoivat linnut lentämään itäisempää reittiä. Sinisuohaukkoja oli myös tavallista vähemmän liikkeellä. Huippupäivänä syyskuun alussa laskettiin 12m, kun parhaina vuosina luku on ollut noin 60m päivässä. Falcoja pyyhälsi aina silloin tällöin stajareiden ohi. Syksyn päättyessä yhteissummat olivat seuraavat: tuulihaukka 121, ampuhaukka 19 ja nuolihaukka 28 kpl. Merikotkia nähtiin 16 yks. ja maakotkia 1. Elokuun lopulla niemen yllä kretsasi jokavuotinen vierailija asemalla, haarahaukka.

Vaikka Haliakselle saatiin kuusi uutta kahlaajakatiskaa, niiden pyyntimäärät jäivät alhaisiksi. Parhaaseen kahlaaja-aikaan miehittäjiä oli niin vähän, ettei verkkorengastus aseman lähellä ja kahlaajapyynti Gäulla samanaikaisesti olisi onnistunut. Kahlaajien rengastusmäärät ovat yhdet alhaisimmista kahdeksanvuotisen toiminnan aikana. Osaltaan tähän oli syynä myös se, ettei Gäulla kovin suuria määriä kahlaajia syksyn aikana levähtänyt. Muutama mukava käpä-

Lukuisat varpuspöllöt ilahduttivat havainnoitsijoita syksyn mittaan.

loitävä pyydyksiin sentään ekysi kuten punakuiri ja jänkäkurppa.

Kalalokin toinen muutonhuippu osui melkoisen epänormaaliin aikaan, kun syyskuun puolessa välissä n. 300 lokkia kauhoi sinnikkäästi seitsemän boforin länsimyrskyä vasten. Tämän jälkeen laji ei kovin lukuisasti näyttänyt.

Jos kurkia odoteltiin turhaan keväällä niin sama ilmiö koetteli havainnoijia syksylläkin. Yhtään yli 100:n yksilön päivää ei kirjattu ylös. Olivatkohan väärän suuntaiset tuulet syy niidenkin vähäiseen esiintymiseen. Sepelkyyhkyjä laskettiin 23.9. n. 5500m, joka on aikaisempien vuosien keskiarvon alapuolella. Sama esiintymiskuva oli myös uuttukyyhykällä.

Havaittujen pikkulintujen määrät olivat erittäin alhaisissa luvuissa muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Metsäkirvisiä nähtiin yhteensä 3300 ja parhaana päivänä niitä laskettiin vajaat 600m. Keltavästäräkin loppusumma oli sama kuin metsäkirviselläkin.

Huippupäivänä ainoastaan 500 pitkäpyrstöä viipotti bunkkerin yli. Peippoja, järrejä, vihervarpusia, kottaraisia ja pajusirkkuja laskettiin myös selvästi vähemmän kuin aikaisempina vuosina. Esimerkiksi peippoja ei nähty kuin yhtenä päivänä hieman runsaammin ja silloinkin vain 5500m. Luku on kymmenesosa huippuvuosien luvuista. Normaalmäärissä pysyttelivät mm. pajulintu ja niittykirvinen. Jälkimmäisellä oli melkoisen mukava massapäivä, kun 21.9. tunnusomaisessa hyppelhtivässä lennossa nähtiin 515 istä matkalla lounaseen. Normaalia runsaammin havaittiin lehtokerttuja ja viherpeippoja. Elokuun lopulla parina parhaana päivänä pensaat suorastaan kuhisivat lehtokerttuja. Niiden syksyn rengastussumma oli myös normaalia korkeampi. Viherpeippoja nähtiin 12.10 ennätysmäärä. Päivän loppusummaksi tuli 1446m, joka on aseman ennätys.

Pikkulintuharvinaisuuksia löytyi joitakin muuttavista lintuparvista

ja Uddskatanin alueelta levähtämistä. Elokuun lopulla stajarit havaitsivat bunkkerilta kuhankeittäjän ja kaksi muuttavaa nummikivistä. Ne jäivätkin ainoiksi isoiksi kirvisiksi syksyn aikana. Erittäin yllättävää oli pikkusirkun ilmaantuminen asema-alueelle jo 27.8. Normaalisti laji havaitaan, jos havaitaan, syys-lokakuun vaihteessa. Muuttavia tsik-sirkkuja laskettiin syyskuun alussa vajaat 10 yksilöä. Lokakuun alussa muuton tapittajat saivat merkitä kaavakkeelle yhden ohilentävän serinuksen. Kolme viikkoa myöhemmin rengastajat löysivät kärjen pusikoista kirjosiipiunilinnun ja pari päivää myöhemmin vielä toisen. Lokakuun lopussa eli samoihin aikoihin kuin inotkin, pyöri pensaissa yksi hippiaisuunilintu. Kuun vaihteessa Uddskatanin kallioilla pomppi mustaleppälintu ruuan haussa.

Vaelluslinnuilla on oma sijansa syksyn lintumaailmassa. Haliaksen oloissa niiden merkitys vain korostuu. Ne muodostavat yli puolet to-

Syksyn vaeltajista oli pikkutikka keskeisessä asemassa.

taaliirengastusmäärästä asemalla. Joinain vuosina tietyt lajit saattavat puuttua kokonaan ja seuraavana niitä nähdään satamäärin. Pöllöt olivat hyvin edustettuina. Kiireisiinpäin aikaan lokakuussa ei rengastaja ehtinyt nukkua montakaan tuntia kerrallaan, koska verkot piti tarkistaa vähintään kolme kertaa yössä. Parhaimpina yönä 15 sarvipöllöä sai alumiinirenkaan nilkkaansa. Voi vain arvailla kuinka monta pöllöä onkaan lepatellut taivaalla tuona yönä. Sarvipöllöjä havaittiin kaikkiaan lähes 90. Pikkupöllöllä eli varpuspöllöllä oli myös voimakas vaellus. Yhteensä nähtiin 34 yks., joka on paras noteeraus aseman historiassa. Yllättäen paikallintuna pidettyä lehtopöllöä tavattiin loppusyksyn aikana 28 yksilöllä. Lajin tehokkaasta poikasrenkastuksesta kielii se, että 17:sta kiinnisaadusta neljällä oli jo valmiina rengas jalassa. Kontrollaista selvisi, että yksi pöllö oli syntynyt lähes 200:n kilometrin päässä ja muut kolme n. 100:n kilometrin säteellä asemasta. Huuhkajia nähtiin myös normaalia enemmän eli yht. 8 yks. Ainoa havaittu hiiripöllö saatiin kiinni ja rengastettiin.

Palokärjellä, käpy- ja harmaapäätikällä oli kullakin heikko vaellus, mutta pikkutikkoja näkyi niiden vastapainoksi todella paljon. Parhaina päivinä niemen puustoa pitkin saapui aseman alueelle 30—50 tikkaa ja syksyn yhteisumma nousi 371:een. Se on moninkertainen aikaisempiin vuosiin verrattuna. Pohjantikat liikehtivät myös jonkin verran. Kaikkiaan niitä laskettiin 19 kpl. Pähkinänakkelilla ja pähkinähakilla oli heikko vaellus. Ensin mainittuja nähtiin 2 yks. ja jälkimmäisiä yht. 51 yks. Normaalivaellus oli puukiipijällä (159 hav.), urpiaisella, käpylinnuilla (2100 hav.) ja punatulkulla (1830 hav.). Tilhiä havaittiin keskimääräistä enemmän. Niiden tyypillistä helisevää ääntä kuultiin ensimmäisen kerran lokakuun alussa. Huippu ajoittui lokakuun lopulle, jolloin kahtena päivänä kunakin laskettiin yli 1000 töyhtöpäätä muutolla. Yhteensä aseman ohitti vajaa 5500 tilheä.

Tiaiset ovat lajiryhmä, joita kaikki rengastajat rakastavat. Kuuden tiaislajin rengastusmäärä v. 86 oli lähes 50 % kaikista rengastuksista eli yhteensä 5400 tinttiä sai

alumiinia koipeensa. Voimakas vaellus oli pyrstö- ja hömötiaisella. Talitaiaisen esiintyminen oli normaalia ja kuusitaiasia havaittiin selvästi normaalia vähemmän. Hömötiainen vanavedessä aseman pusi-koissa seikkaili syksyn aikana myös neljä lapintiaista. Sinitiaista ei voi oikein luokitella, koska määrät ovat nousseet vuosi vuodelta yli kymmenkertaisiksi alkuvuosiin verrattuna ja niiden noususuuntaus vain jatkuu. Sinitiaisen olikin syksyn lukuisin tiainen asemalla. Niiden määrät alkavat olla samoissa lukemissa talitaiaisen huippuvuosien lukujen kanssa. Yksi epätyypillinen

piirre syksyn tiaismuutossa oli. Niillä ei ollut ainuttakaan selvää massapäivää vaan lintuja nähtiin tasaisen paljon syyskuun lopun ja loka-kuun aikana.

Hangon lintuasema kiittää tauldellisia tukijoita Suomen Kulttuurirahastoa ja Suomen Yhdyspankkia sekä niitä monia yksityishenkilöitä, jotka ovat uhranneet varojaan aseman toiminnan ylläpitämiseen. Kiitokset myös kaikille Haliaksella toimineille havainnoijille ja rengastajille, eritoten Anssi Laurilalle ja Jarmo Ruoholle, miehille, jotka rakensivat asemalle uudet kahlaajakatiskat.

Hangon lintuasemalla rengastetut linnut vuonna 1986

	kevät	syksy	yht.		kevät	syksy	yht.
isokoskelo	1	—	1	punakylkirastas	1	12	13
sinsuohaukka	—	1	1	kulorastas	—	2	2
kanahaukka	—	16	16	viitasirkkalintu	1	—	1
varpushaukka	3	279	282	ruokokerttunen	1	35	36
hiirihaukka	—	1	1	luhtakerttunen	2	2	4
tuulihaukka	—	1	1	rytikerttunen	1	12	13
teeri	—	1	1	kultarinta	8	13	21
meriharakka	—	1	1	kirjokerttu	3	—	3
pikkutylli	—	1	1	hernekerttu	56	67	123
tylli	—	6	6	pensaskerttu	20	44	64
isosirri	—	5	5	lehtokerttu	13	461	474
pikkusirri	—	1	1	mustapääkerttu	15	125	140
kuovisirri	—	3	3	idänuunilintu	2	—	2
suosirri	—	4	4	hippiäsuunilintu	—	1	1
suokukko	—	8	8	kirjosipiunilintu	—	1	1
jänkäkurppa	—	1	1	sirittäjä	3	27	30
lehtokurppa	—	1	1	tiltalti	20	47	67
punakuiri	—	1	1	pajulintu	132	1071	1203
liro	—	1	1	hippiäinen	4	620	624
rantasipi	—	1	1	harmaasieppo	7	47	54
harmaalokki	—	1	1	pikkusieppo	2	2	4
sepelkyyhky	—	6	6	sepelsieppo	1	—	1
turturikyyhky	1	—	1	kirjosieppo	16	54	70
käki	—	5	5	pyrstötiainen	—	1411	1411
hiiripöllö	—	1	1	hömötiainen	1	991	992
varpuspöllö	—	31	31	lapintiaainen	—	3	3
lehtopöllö	—	13	13	töyhtötiainen	3	12	15
sarvipöllö	1	75	76	kuusitiainen	—	414	414
suopöllö	—	6	6	sinitiaainen	2	1346	1348
helmipöllö	—	63	63	talitiainen	4	1244	1248
kehrääjä	—	4	4	pähkinänakkelo	1	1	2
tervapääsä	—	2	2	puukiipijä	1	94	95
käenpiika	3	4	7	pikkulepinkäinen	2	12	14
palokärki	—	1	1	lapinharakka	—	12	12
käpytikka	—	11	11	närhi	—	1	1
pikkutikka	—	117	117	pähkinähakki	—	2	2
pohjantikka	—	5	5	kottarainen	13	5	18
haarapääsä	1	2	3	peippo	99	240	339
meträkirvinen	3	13	16	järripeippo	1	27	28
niittykirvinen	—	8	8	viherpeippo	5	235	240
keltävästäräkki	—	4	4	vihervarpunen	1	639	640
västäräkki	13	21	34	urpiaainen	—	552	552
tilhi	—	13	13	pikkukäpylintu	—	2	2
peukaloinen	1	41	42	punavarpunen	5	2	7
rautiaainen	—	27	27	punatulku	—	125	125
punarinta	74	420	494	lapinsirkku	—	1	1
satakieli	4	4	8	keltasirkku	—	4	4
sindirinta	2	3	5	peltosirkku	1	—	1
leppälintu	19	65	84	pikkusirkku	—	1	1
pensastasku	3	8	11	pajusirkku	—	7	7
kitatasku	3	9	12				
mustarastas	14	10	24				
räkättirastas	5	28	33				
laulurastas	11	34	45				
				Yhteensä	609	11414	12023
				lajaja	53	99	106